Ingo Siegner

Iryna muss in ein fremdes Land

Іринка змушена їхати в чужу країну

Iryna und ihre Mutter sind in einem fremden Land. Sie suchen ein neues Zuhause. In ihrer Heimat konnten sie nicht bleiben, denn dort herrscht Krieg.
Eine Bärenfamilie nimmt sie in ihrer Höhle auf. Hier dürfen sie erst einmal wohnen.

Іринка з мамою приїхали в чужу країну. Вони шукають нову домівку. На Батьківщині нажаль вони не змогли залишитися, бо там вирує війна.
Одна сім'я ведмедів запросила Іринку з мамою до себе в свій барліг. Деякий час вони тут можуть жити всі разом.

Hier ist alles anders als zuhause. Die Sprache ist anders, die Leute sind anders, sogar das Essen ist anders. Iryna hat einen Kloß im Hals. Eine Träne kullert über ihre Wange.
Plötzlich steht ein Bärenmädchen vor ihr.
„Ich bin Alina“, sagt das Bärenmädchen.
„Du sprichst meine Sprache“, sagt Iryna verblüfft.
„Wir kommen beide aus demselben Land“, sagt Alina.
„Aber ich bin schon länger hier und habe die neue Sprache gelernt. Kommst du mit? Wir bauen gerade eine Hütte.“

У барлозі в іншій країні все зовсім по-іншому ніж вдома. Мова зовсім інша, і люди теж. Навіть їжа не така як вдома. В Іринки у горлі стоїть комок і сльоза покотилися по щоці.
«Мене звати Аліна», - каже ведмежатко.
«Ти розмовляєш моєю мовою», - здивовано і радісно каже Іринка.
«Ми обидві з однієї країни, - каже Аліна, - але я давно тут живу і вже встигла вивчити нову мову. Хочеш зі мною піти? Ми будемо хатинку».

Iryna staunt: Auf einer Lichtung tragen Tierkinder Holz zusammen. Iryna sieht ein Bibermädchen, einen kleinen Fuchs, ein Eisbärkind, einen Koalabär und sogar ein Elefantenmädchen.
„Ihr kommt gerade recht“, sagt das Bibermädchen.
„Wir brauchen mehr Holz!“ Alina und Iryna helfen mit.
Iryna lernt jedes Tierkind kennen, und weil sie die Sprache nicht versteht, übersetzt Alina für sie.

Іринка вражена і захоплена одночасно: на галявині неподалік зносять звірятка дерев'яні колоди. Іринка побачила бобреня, маленьку лисичку, білого ведмедика, коалу і навіть слоненя.
«Ви якраз вчасно, - каже бобреня. - Нам треба більше дерев'яних колод!» Аліна з Іринкою допомагають.
Іринка знайомиться з усіма звірятками, та оскільки не знає мови, Аліна їй перекладає.

„Ich bin die Bibi“, sagt das Bibermädchen.
„Ich bin hier aufgewachsen. Wir Biber kennen uns gut mit dem Holzbau aus. Deshalb bin ich übrigens die Bauleiterin.“

«Мене звати Бібі, - каже бобреня, - я тут виросла. Ми бобри знаємося на будівлях з дерева дуже добре. Тому я тут головний будівельник.

„Ich heiße Archie“, sagt der Koalabär. „Meine Heimat ist eigentlich Australien, aber da wüten so viele Buschfeuer. Deshalb sind meine Eltern und ich geflüchtet. Jetzt leben wir hier. Hier wachsen zwar keine Eukalyptusbäume (wir Koalas essen am liebsten Eukalyptusblätter), aber es brennt wenigstens nicht.“

«Мене звати Архі, - каже маленька коала. - Моя Батьківщина знаходиться в Австралії, але там вирує так багато лісових пожеж. Тому ми з батьками звідти втекли, і зараз живемо у цій країні. Ми, коали, харчуємося евкаліптовими листками. Хоча тут і не ростуть евкаліптові дерева, але тут безпечно і немає пожеж.

„Ich heiße Ulf“, sagt das Eisbärkind. „Ich komme vom Nordpol. Dort schmilzt die Eisdecke. Deshalb können wir keine Robben mehr jagen. Hier gibt’s zwar keine Robben, dafür aber Fische und Beeren.“

«Мене звати Ульф, - каже біле ведмежа. - Я родом з Північного полюсу. Там тане льодовий покрив і ми більше не можемо полювати на тюленів. Тут тюленів немає, але є риба і ягоди.

„Ich bin Freddi“, sagt der kleine Fuchs. „Der Wald hier ist meine Heimat. Ich möchte nirgend woanders wohnen.“

«Мене звати Фреді, - сказало лисеня. - Ліс моя домівка, і я не хотів би ніде більше жити, крім лісу.

„Ich bin Elli“, sagt das Elefantenmädchen.
„Eigentlich wohne ich in Afrika, aber da wurde auf uns geschossen, stellt euch das vor! Das waren Wilderer. Da sind meine Eltern und ich abgehauen. Hier geht’s uns gut, es gibt genug zu essen, und die Leute sind nett.“

«Я Еллі, - каже слоненя. - Насправді я живу в Африці. Але в нас стріляли, можеш собі уявити!? То були браконьєри! Ми з батьками звідти втекли. Тут нам добре, їжі вдосталь і люди привітні.

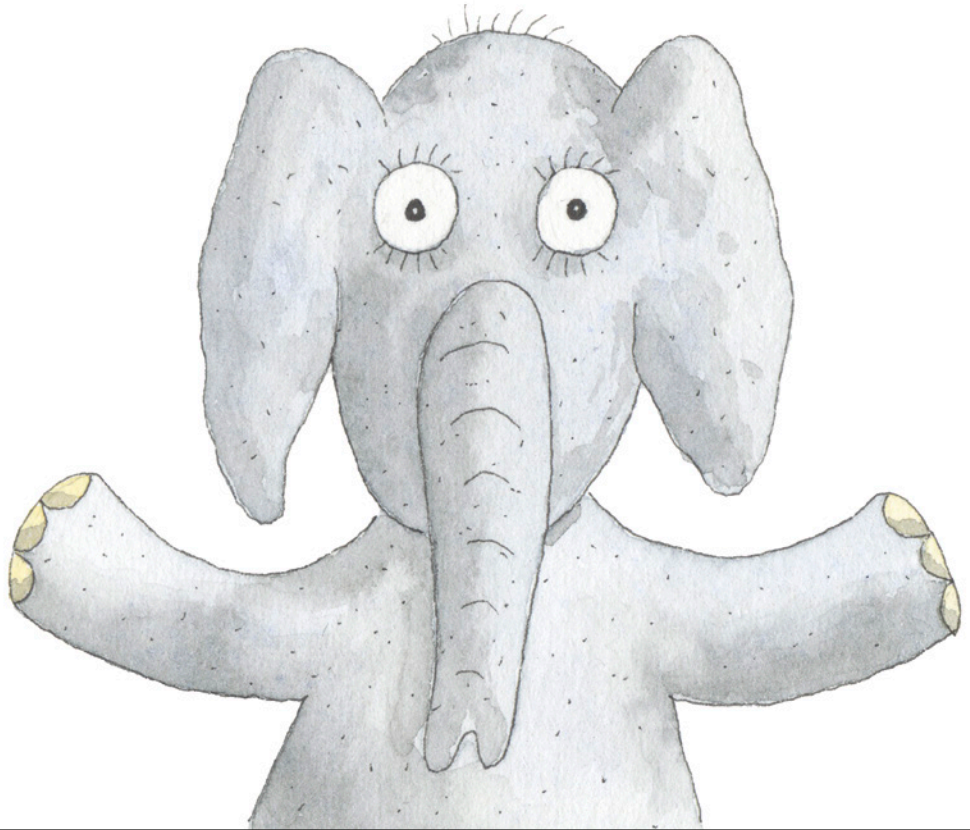

Auch Iryna stellt sich vor: „Ich heiße Iryna. Meine Heimat ist die Ukraine, aber dort herrscht Krieg. Unsere Höhle wurde zerstört, da sind meine Mama und ich geflüchtet.“
„Krass“, sagt Freddi der Fuchs.
„Übel“, murmeln die anderen und schütteln die Köpfe.
„Hier bist du in Sicherheit“, sagt Bibi das Bibermädchen.

Іринка теж вирішила представитись: «Мене звати Іринка. Моя Батьківщина – Україна, але там зараз йде війна. Наш барліг був зруйнований і ми з мамою втекли».
«Жахливо», - сказало лисенятко Фреді.
«Біда», - бормочуть інші і хитають головами.
«Тут ти у безпеці», - каже бобреня Бібі.

Jeden Tag treffen sich die Tierkinder auf der Lichtung und bauen an ihrer Hütte. Mit jedem Tag lernt Iryna ein paar Worte in der fremden Sprache.
Am Abend berichtet sie ihrer Mutter von den anderen Tierkindern und von der Hütte.

Щодня зустрічаються звірятка на галявині і будують свою хатинку. Щодня вивчає Іринка декілька слів іноземною мовою. Ввечері вона розповідає мамі про звіряток та хатинку, яку вони разом будуть.

Eines Tages nimmt Iryna ihre Mutter an die Hand und sagt: „Mama, die Hütte ist fertig. Du musst sie sehen! Die anderen Eltern kommen auch!“

Одного дня взяла Іринка маму за руку і сказала: «Хатинка готова! Ти маєш її побачити. Інші батьки прийдуть теж!»

Iryna freut sich: In dem neuen Land hat sie Freunde gefunden, und die Sprache spricht sie auch schon ganz gut. Nun kennt Iryna zwei Länder und zwei Sprachen.

Іринка дуже щаслива. Вона знайшла друзів в новій країні, а також вже вивчила іноземну мову. Тепер знає Іринка дві країни і дві мови.

Kinderheim Kleine Strolche e.V.
Bücker Str. 4, 27330 Asendorf
www.kinderheim-kleine-strolche.de

Text und Illustrationen: Ingo Siegner
Übersetzung: Tetiana Warncke

Ein besonderer Dank geht an Steffen Lücking,
der die Realisierung dieses Buches ermöglicht hat.

Wir danken dem cbj Verlag
für die freundliche Unterstützung.